קבלה · ספרי קבלה נוספים

ספר יצירה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר יצירה

מקור הטקסט: אור ברסלב

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-יצירה-אור-ברסלב/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פרק ב 5
פרק ג 6
פרק ד 7
פרק ה 8
פרק ו 9

הוכן מתוכנת תורת אמת, מותר להפיץ בכפוף לתנאי רשיון CC BY-NC-SA 2.5 - אסור בשימוש מסחרי
בס"ד - כל הזכויות שמורות ל - "ויקיטקסט" תחת רשיון "GNU Free Doc".

פרק א

א בשלשים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה צבאות את עולמו בשלשה ספרים בספר ספר וספור (נוסח אחר - אלקי ישראל אלקים חיים ומלך עולם אל רחום וחנון שוכן עד וקדוש שמו):

ב עשר ספירות בלי מה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחוד מכוונת באמצע במלת לשון ובמלת המעור:

ג עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בורייו והשב יוצר על מכונו. (נ"א ואית דגרסי ודע וחשוב. ואית דגרסי והשב וחשוב, ואחרים גורסים וחקור ודע וחשוב מהם):

ד עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, עומק ראשי"ת ועומק אחרי"ת, עומק טו"ב ועומק ר"ע, עומק רו"ם ועומק תח"ת, עומק מזר"ח ועומק מער"ב, עומק צפו"ן ועומק דרו"ם. ואדון יחיד א"ל מל"ך נאמן מושל בכולן, ממעון קדשו ועד עדי עד:

ה עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם סוף, ודברו בהן ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחוים:

ו עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. שאדון יחיד הוא ואין שני לו. ולפני אחד מה אתה סופר:

ז עשר ספירות בלימה, בלום פיך מלדבר ולבך מלהרהר, ואם רץ פיך לדבר ולבך להרהר שוב למקום, שלכך נאמר רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית:

ח עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים חי עולמים נכון כסאו מאז, ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד. קול רוח ודבור זו רוח הקדש, לראשיתו אין חקר לתכליתו אין קצבה:

ט שתים רוח מרוח, חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות, וחקק וחצב בהן ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח בכל אחת מהן:

י שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, חקקן כמין ערוגה, הציבן כמין חומה, סבבן כמין מעזיבה ויצק מים עליהן ונעשו עפר (נ"א אפר) שנאמר כי לשלג יאמר

הוי ארץ. ואית דמסיימי, תהו זה קו ירוק שמקיף את העולם, בוהו אלו אבנים מפולמות שממנו המים יוצאים שנאמר ונטה עליה קו תהו ואבני בהו):

יא ארבע אש ממים חקק וחצב בהן כסא הכבוד ואופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מרום. ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט (ואית דמסיימי הכי - ולא מאשו הגדולה שלא ישוו לאש אוכלה אש):

יב חמש חתם רום בסוד, נ"א - בירר שלש אמות מן התפשטות [בנדפס - הפשוטות] וקבען בשמו הגדול יה"ו וחתם בהן שש קצוות:

יג פנה למעלה וחתמו ביה"ו, שש חתם תחת פנה למטה וחתם ביו"ה, שבע פנה לפניו וחתם מזרח בהי"ו, שמנה פנה לאחוריו וחתם מערב בהו"י, תשע פנה לימינו וחתם דרום בוי"ה, עשר פנה לשמאל וחתם צפון בוה"י:

יד אלו עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים, שתים רוח מרוח, שלש מים מרוח, ארבע אש ממים, ושש קצוות רום תחת מזרח מערב צפון דרום (תם פרק ראשון):

פרק ב

א עשרים ושתים אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות וי"ב פשוטות:

ב שלש אמות אמ"ש, תולדות השמים אש, תולדות הארץ מים, תולדות אויר רוח. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בנתיים:

ג שלש אמות אמ"ש, מ' דוממת, ש' שורקת, א' חק מכריע בנתיים:

ד שלש אמות אמ"ש, יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים:

ה כ"ב אותיות יסוד, חקק"ן חצב"ן שקל"ן צרפ"ן והמירן וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור:

ו כ"ב אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות, אחה"ע בומ"ף דטלנ"ת זסשר"ץ גיכ"ק (גרון וחיך זה ישפיל וזה ירום ושאר המוצאות הם באמצע לפיכך סדרם דרך האותיות הראשונות):

ז כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל"א שערים, חזר גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענ"ג ואין ברעה למטה מנג"ע:

ח כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל הדבור וכל היצור יוצא מהם, ונמצא כל היצור יוצא בשם אחד:

ט יצר ממש מתהו, ועשה את שאינו ישנו. וחצב [נוסח אחר - ועשה] עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס:

י קודם שנעתיק ענין האלפא ביתות וקודם שנכנס בביאורם, צריך שנבאר טעם לענין האלפא ביתות ותמורתם. ולזה נאמר כי מדת האותיות כמדת הספירות כל אחת כלולה מכולם, כן האותיות כל אחת כלולה מכולם, א' כלולה מכ"ב וב' כלולה מכ"ב וג' כלולה מכ"ב. וכמו שאל הספירות זה טעם קשרם וייחודם כדפרישית בספ"ר כי תתייחד גבורה בגדולה מצד גדולה שבה, ועם הת"ת מצד הת"ת שבה, וכן הת"ת עם החסד מצד החסד שבו, וחסד עם גבורה מצד גבורה שבחסד, ועל דרך זה לכל הספירות. וכן ענין האותיות שכל אחת תתייחד ותתקשר עם כל הכ"ב מצד חלק אות ואות שבה, וזה טעם אל רל"א שערים שהוא א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב' כדפרישית. ומטעם שקשר זה כפול לשנים א' עם ב' מצד חלק ב' שבאל"ף, וב' עם אל"ף מצד חלק א' שבבי"ת, לזה כפל המשנה ואמר אל"ף עם כולן - מצד חלק כולן שבאל"ף, וכולן עם אל"ף - מצד חלק א' שבכולן. וכן ענין זה אל הספירות:

יא אל בת גש דר הק וצ זפ חע טס ינ כמ אב גת דש הר וק זצ חפ טע יס כנ למ אג דת הש ור זק חצ טפ יע כס לנ במ אד בג הת וש זר חק טצ יפ כע לס מנ אה בד ות זש חר טק יצ כפ לע מס גנ או בה גד זת חש טר יק כצ לפ מע נס אז בו גה חת טש יר כק לצ מפ נע דס אח בז גו דה טת יש כר לק מצ נפ סע אט בח גז דו ית כש לר מק נצ ספ הע אי בט גח דז הו כת לש מר נק סצ עפ אכ בי גט דח הז לת מש נר סק עצ ופ אל בכ גי דט הח וז מת נש סר עק פצ אמ בל גכ די הט וח נת סש ער פק זצ אנ במ גל דכ הי וט זח סת עש פר צק אס בנ גמ דל הכ וי זט עת פש צר חק אע בס גנ דמ הל וכ זי חט פת צש קר אפ בע גס דנ המ ול זכ חי צת קש טר אצ בפ גע דס הנ ומ זל חכ טי קת רש אק בצ גפ דע הס ונ זמ חל טכ רת יש אר בק גצ דפ הע וס זנ חמ טל יכ שת אש בר גק דצ הפ וע זס חנ טמ יל כת את בש גר דק הצ ופ זע חס טנ ימ כל:

יב א"ל ב"ת ג"ש ד"ר ה"ק ו"צ ז"פ ח"ע ט"ס י"נ כ"מ:

יג א"ב ג"ת ד"ש ה"ר ו"ק ז"צ ח"פ ט"ע י"ס כ"נ ל"מ:

יד א"ג ד"ת ה"ש ו"ר ז"ק ח"ץ ט"פ י"ע כ"ס ל"נ ב"מ:

טו צופה וממר ועושה את כל היצור ואת כל הדבור שם אחד, וסימן לדבר כ"ב חפצים וגוף אחד. [סליק פירקא]:

פרק ג

א שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות, ומהם יוצא אש ומים ורוח ומתחלקין (נוסח אחר - ומהותל בהן) זכר ונקבה:

ב ושלש אמות אמ"ש בעולם, רו"ח ומי"ם וא"ש, ומהם נולדו אבות שמהם נברא הכל:
ג שלש אמות אמ"ש בעולם, רוח ומים ואש, שמים נבראו תחלה מאש, ארץ נבראת ממים, אויר נברא מרוח מכריע בנתיים:
ד שלש אמות אמ"ש בשנה, קו"ר וחו"ם ורוי"ה. חום נברא מאש, קור ממים, רויה מרוח מכריע בנתיים:
ה שלש אמות אמ"ש בנפש, רא"ש בט"ן וגוי"ה. ראש נברא מאש, בטן ממים, וגויה מרוח מכריע בנתיים:
ו שלש אמות אמ"ש חקקן חצבן צרפן יצר בהן שלש אמות בשנה, ושלש בעולם, ושלש בנפש, זכר ונקבה:
ז המליך אל"ף ברוח וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר מהן אוי"ר בעולם, רוי"ה בשנה, גוי"ה בנפש, זכר ונקבה, זכר באמ"ש ונקבה באש"מ:
ח המליך אות מ' במים וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן אר"ץ בעולם, קו"ר בשנה, ובט"ן בנפש, זכר ונקבה, זכר במא"ש ונקבה במש"א:
ט המליך ש' באש וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן שמי"ם בעולם, חו"ם בשנה, רא"ש בנפש זכר ונקבה, זכר בשמ"א נקבה בשא"מ:

פרק ד

א שבע כפולות בג"ד כפר"ת מתנהגות בשתי לשונות, יסודן חיי"ם שלו"ם חכמ"ה עוש"ר ח"ן זר"ע ממשל"ה:
ב ומתנהגות בשתי לשונות ב"ב ג"ג ד"ד כ"כ פ"פ ר"ר ת"ת, רך וקשה, גבור וחלש, כפולות שהן תמורות, תמורת חיי"ם מו"ת, תמורת שלו"ם ר"ע [נוסח אחר - מלחמ"ה], תמורת חכמ"ה [נוסח אחר - חרוצ"ה] אול"ת, תמורת עוש"ר עונ"י, תמורת ח"ן כיעו"ר, תמורת זר"ע שממ"ה, תמורת ממשל"ה עבדו"ת:
ג שבע כפולות בג"ד כפר"ת, שבע ולא שש, שבע ולא שמונה. שש צלעות לששה סדרים כנגד שבע קצוות, מהן שש קצוות מעלה ומטה מזרח מערב צפון ודרום, והיכל הקדש מכוון באמצע, והוא נושא את כולן. ברוך כבוד ה' ממקומו:
ד שבע כפולות בג"ד כפר"ת, חקק"ן חצב"ן צרפ"ן שקל"ן והמיר"ן וצר בהן ככבים בעול"ם וימים בשנ"ה ושערים בנפ"ש, ומהן חקק שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שבתות, ולפיכך חיבב השביעי תחת השמים:

ה המליך אות ב' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו שבתי בעולם, ושבת בשנה, ופה בנפש. [(כאן נמצא מחוק בספר הרב, אבל הפירוש לא נמצא מחוק, ולזה העתקתי אותו)]:

ו המליך אות ג' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו צדק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימין בנפש (גם משנה זו נמצאת מחוקה בספר הרב, ומפני הפירוש גם כן שלא נמצא מחוק העתקתיה):

ז המליך אות ד' וכו' [נוסח אחר - המליך וכו']:

ה ב', המליך אות ב' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו שבתי בעולם, ושבת בשנה, ופה בנפש:

ו ג', המליך אות ג' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו צדק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימין בנפש:

ז ד', המליך אות ד' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו מאדים בעולם, ושני בשבת בשנה, ועין שמאל בנפש:

ח כ', המליך אות כ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו חמה בעולם, ושלישי בשבת בשנה, ואף ימין בנפש:

ט פ', המליך אות פ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו נוגה בעולם, ורביעי בשבת בשנה, ואף שמאל בנפש:

י ר', המליך אות ר' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו כוכב בעולם, וחמישי בשבת בשנה, ואזן ימין בנפש:

יא ת', המליך אות ת' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו לבנה בעולם, וששי בשבת בשנה, ואזן שמאל בנפש:

פרק ה

א י"ב פשוטות באותיות ואלו הן, הו"ז חט"י לנ"ס עצ"ק. יסודן ראי"ה שמיע"ה רי"ח שי"ח לעיט"ה תשמי"ש מעש"ה הילו"ך רוג"ז שחו"ק הרהו"ר שינ"ה:

ב י"ב גבולי אלכסון מפוצלין לששה סדרים מפסיקין בין רוח לרוח, גבול מזרחית דרומית, גבול מזרחית רומית, גבול מזרחית תחתית. גבול מערבית צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית. גבול צפונית מזרחית, גבול צפונית רומית, גבול צפונית תחתית. גבול דרומית מערבית, גבול דרומית רומית, גבול דרומית תחתית:

ג י"ב פשוטות, י"ב ולא י"ג, י"ב ולא י"א. חקקן חצבן צרפן שקלן המירן, וצר בהן מזלות וחדשים ומנהיגים:

ד שנים לועסים, שנים לועזים, שנים עליצים, שנים עליזים, שנים נועצים, שנים טורפים, שנים ציידים. עשאן כמין מריבה, עשאן [נוסח אחר - ערכן] כמין מלחמה, גם את זה לעומת זה:

ה י"ב אותיות פשוטות, חקקן חצבן צרפן וצר בהן י"ב מזלות ואלו הן, טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן ארי"ה בתול"ה מאזני"ם עקר"ב קש"ת גד"י דל"י דגי"ם. ואלו הם י"ב חדשים בשנה, ניס"ן איי"ר סיו"ן תמו"ז א"ב אלו"ל תשר"י חשו"ן כסל"ו טב"ת שב"ט אד"ר. ואלו הן שנים עשר מנהיגים בנפש, שתי ידי"ם שתי רגלי"ם שתי כליו"ת כב"ד מר"ה המס"ס קיב"ה קרקב"ן וטחו"ל [ואית דמסיימי הכא עשאן כמין מריבה וכו' כדלעיל]:

ו שלש אמות שבע כפולות י"ב פשוטות, אלו כ"ב אותיות שבהם יסד י"ה יהו"ה צבאו"ת אלקים חיים אלקי ישראל אל שדי רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו:

ז עדים נאמנים שלשה הם, וכל אחד ואחד לבדו עומד, ומעידין על האל כי הוא אחד ואין לו שני. ואלו הן, עול"ם שנ"ה נפ"ש:

פרק ו

א שלשה אבות ותולדותיהם, ושבעה כובשין וצבאותיהן, וי"ב גבולי אלכסונין. וראיה לדבר עדים נאמנים עולם שנה נפש:

ב חיצה את העדים, חק עשרה שלשה ושבעה וי"ב מזלות ופקידין בתל"י גלג"ל ול"ב:

ג שלשה אש ומים ורוח, אש למעלה ומים למטה ורוח בנתיים, וסימן לדבר שהאש נושאה את המים:

ד תלי בעולם כמלך על כסאו, גלגל בשנה כמלך במדינה, לב בנפש כמלך במלחמה. [ואית דמסיים הכי - כללו של דבר מקצת אלה מצטרפין עם אלה ואלו תמורת אלו, אלו כנגד אלו, ואם אין אלו אין אלו]:

ה גם כל חפץ זה לעומת זה ברא האלקים, טוב לעומת רע. טוב מטוב, רע מרע. טוב מבחין את הרע, ורע מבחין את הטוב. טוב גנוז לצדיקים ורע לרשעים:

ו שלשה אחד אחד לבדו עומד. שבעה חלוקים, שלש מול שלש ואחד מכריע ביניהם. י"ב עומדים במלחמה, שלשה אוהבים שלשה שונאים, שלשה מחיים שלשה ממתים, ואל מלך נאמן מושל בכולן ממעון קדשו:

ז אחד על גבי שלש, ושלש על גבי שבעה, ושבעה על גבי שנים עשר, וכולן אדוקים זה בזה:

ח וכיון שצפה [נ"א - שראה] אברהם אבינו ע"ה והביט וראה וחקר והבין וחקק וחצב וצרף ויצר ועלתה בידו, נגלה אליו אדון הכל הושיבו בחיקו ונשקו בראשו [נ"א - על ראשו] קראו אוהבו ושמו בשמו וכרת לו ברית לו ולזרעו עד עולם שנאמ' והאמין בה' ויחשבה לו צדקה. כרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו והוא ברית מילה, כרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו והוא ברית לשון. קשר עשרים ושתים אותיות בלשונו, והמקום גילה [נ"א - וחמקו וגילה] לו סודו. משכם במים דלקם באש רעשם ברוח בערם בשבעה [נ"א - בשלהבת] נהגם בי"ב מזלות. אד"ג. [נ"א - א'ד'נ']: